

[Statsministeren.]

med dem? Det ville være af stor interesse for folketinget at vide, om disse tanker hos de to partier overhovedet går i samme retning. Det var jo tænkeligt, at de var indbyrdes modstridende. Vi har før set, at venstres og de konservatives opfattelse i markedspolitikken har været forskellig, og det kan komme til at spille en afgørende rolle for de to partiers muligheder for at arbejde sammen i fremtiden. Vi andre må også have krav på at høre lidt nærmere.

Markedspolitikken er jo ikke en gren af dansk politisk stillingtagen, der tages på en bestemt dato og kan vente indtil da. Markedspolitikken bliver til fra dag til dag, den formes her i overgangsperioden gennem den stilling, vi tager til de forskellige problemer og muligheder, der rejses for os eller skabes af os selv, så jeg tror ikke, vi på dette område kan nøjes med de runde almindeligheder; vi må have tågebankerne spredt. Udenrigsministeren vil i øvrigt i sit efterfølgende indlæg mere indgående behandle markedsproblemerne.

Medens jeg er ved en almindelig karakteristik af indlæggene i debatten, kan jeg vel uden at gå nogen for nær og uden at blive skarp på den lidt usædvanlige måde, i hvert fald en enkelt af de ærede ordførere var det, sige som almindelig vurdering, at vel brugte oppositionen stærke ord, men at den samme opposition var svag til det yderste, når det drejede sig om at formulere en politik, der kunne sættes i stedet for regeringens positive politik og, som det er blevet indrømmet, på det økonomiske område særdeles vellykkede politik. Vi fik ingen retningslinjer for en almindelig økonomisk politik forskellig fra regeringens, der kan sættes i stedet for den.

Hertil kommer en yderligere overvejelse. Selv om venstre og de konservative kunne formulere en sådan politik, hvad de altså hidtil ikke har vist os, hvilke muligheder ville de så have for at få en sådan parlamentarisk styrke bag denne politik, at de kunne gøre forsøg på at danne regering på denne politik? I det nuværende folketing, som det er sammensat, findes der ingen sådanne muligheder, og hvis vi skal vurdere fremtidige situationer ud fra de gallupberegninger, vi i går så offentliggjort i et københavnsk dagblad, i B. T., omregnet til

mandater, ja, så fandtes der heller ikke dér nogen parlamentarisk mulighed for en VK-regering.

I virkeligheden er det vel sådan, at samarbejdet mellem venstre og de konservative har sine vanskeligheder. Det kan vel i bedste fald gå på den måde, at man enes fra sag til sag og på afgørende punkter; f. eks. i markedspolitikken, kan det endog være muligt, at venstre og de konservative ikke er i stand til at enes. Noget nyt VK-program synes ikke at være i sigte, og forholdet til de uafhængige er vel tvivlsomt. Det er rigtigt, som den ærede ordfører for socialdemokratiet omtalte det, at det ærede medlem hr. Poul Møller på et af herregårdsmøderne tog de uafhængige i sin favn. Et jysk blad har endog dannet en såkaldt skyggeregering under forudsætning af en højreblok bestående af venstre, de konservative og de uafhængige. Men ideen blev ikke rigtig varmt modtaget. End ikke i skyggen trådte kabinettet sammen, og nogen glæde over tanken er overhovedet ikke blevet udtrykt. Jeg tror gerne, at de konservative vil gå meget langt bort fra folkepartilinjen og lægge kursen til højre for at tækkes de uafhængige — men mon alle de konservative vil det, og mon venstre vil det? Liberal Debat vil det i hvert fald ikke. Og selv om man ville, hvordan kunne man så finde parlamentariske muligheder for en regering på denne basis? Nej, jeg synes ikke, der ud af denne debat er fremgået noget, der tyder på, at der findes en anden vej end den nuværende regerings, at der findes en anden politik at sætte i stedet for regeringens.

Basis for det kommende folketingsårs arbejde er stadig det grundlag, der er lagt i åbningstalen. Det må nu være regeringens opgave at udforme åbningstalens principper og tanker i konkrete lovforslag på normal vis. Hermed vil de arbejdsopgaver, som det af venstre og de konservative stillede dagsordensforslag nævner, selvfølgelig blive taget op. De er, så vidt jeg kan se, alle direkte eller indirekte omtalt i åbningstalen på en langt mere klar og positiv måde end i dagsordensforslaget, der blot siger, at de skal løses, men ikke siger et ord om, hvordan de skal løses. Både bolig- og skatteproblemer vil komme frem til saglig forhandling her i tinget. Det samme gælder arbejdsmarkedets og landbrugets forhold samt landsplanlægning. Det